

Cabòries sindicals - Interessos legítims

per

H. PUIG I SAIS

Fa temps que penso, més ben dit, que crec indispensable que en una forma o altra s'hauria de tractar públicament entre nosaltres, els metges, temes sindicals, temes molts d'ells que apassionen, que en tractar-los fereixen fàcilment interessos personals i per això els defugim públicament, però *soto voce*, en les converses particulars, tothom en parla i es van congriant recels, males voluntats i en lloc de buscar als problemes sindicals una solució justa, que procuri harmonitzar els interessos de tots, es van més aviat enfondint distàncies i establint divisions més o menys latents entre diferents grups del Sindicat.

¿Què en farem d'una biblioteca social, que amb tanta bona fe com entusiasme ha procurat crear el bon amic Dr. Tost, si seran una ínfima minoria els que la llegiran, mentre que el que convé és que les idees de justícia i de conveniència social sigui a les masses on penetrin, les masses que han de dirigir-les, assimilar-les i aplicar-les?

Alguna vegada havia pensat i fins proposat, que els assumptes mèdico-socials, que les qüestions sindicals es tractessin com a temes científics en el Sindicat convertit en acadèmia, però apart de què aquesta idea no ha tingut ambient, tindria l'inconvenient que no hi prendrien part i uto se n'enterarien més que una minoria, i ja he dit que l'interessant és que aquests assumptes siguin del domini de tots.

És veritat que això seria subsanable aixecant actes i publicant-les en el BUTLLETÍ, però després he pensat que tal vegada seria millor, obrir en aquesta publicació una secció d'assumptes mèdico-socials amb assídua col·laboració, on es tractessin aquestes qüestions, amb la major amplitud de criteri i amb l'única limitació de respecte a tots i d'evitar estridències i personalismes, però amb la màxima llibertat de crítica inclús de la pròpia obra sindical.

I per si s'acceptava la idea, i tenint en compte que el moviment es demostra caminant, vaig a començar a tractar dels

Interessos legítims dels individus sindicats

M'ha suggerit aquesta idea, la discussió durant l'Assemblea última del cas de proposta d'expulsió del company Sors. Deia aquest company: "Oh, és que a mi em volen fer renunciar a 150 clients, que jo legítimament m'he guanyat, i això és un sacrifici que no hi ha cap dret a exigir-me'l!".

"Oh, li deien els altres, és que sacrifiqueis per al bé comú tots n'hem de fer, i a més els vostres sacrificis us sortiran compensats, augmentant les iguals, que les teniu excessivament baixes, i si no, us compensarem pecuniàriament!

I la majoria dels delegats, tinc la impressió que opinaven com aquests darrers, tant, que crec que si el company Sors no accepta aquest criteri, serà expulsat realment del Sindicat.

I trobo que la decisió serà justa, perquè el Sindicat vol dir convivència, harmonia d'interessos, sacrifici dels egoismes en pro del bé comú; i aquell que no és capaç d'aquest sacrifici, sobra en el Sindicat, no està provist de l'esperit de companyonia, que ha d'ésser la base del Sindicat.

Abunden, i potser abundaven més abans en els districtes rurals, els casos com el del company Sors.

Són molts els companys que exercint en una gran àrea d'acció i rebentant la feina i rebentant-se ells, o rebentant cavalls o neumàtics, arriben a fer-se un *modus vivendi*, sense tenir en compte que, fent-se pagar el que es deu, podrien viure decentment i més còmodament dos o més companys en l'espai que ells ocupen: i això quan hi ha companys que la ballen magra, o que en abso-